

ТРЧУЉАК

Основна школа "Паја Маргановић" Делиблато Бр. 3

РЕДАКЦИЈА

САДРЖАЈ:

1. О ДЕЛИБЛАТУ
2. ШТА ИМА НОВО У ШКОЛИ
3. ПИТАЛИ СМО НАЈМЛАЂЕ...
4. ГАЛЕРИЈА-ЗАБАВИШТЕ
5. ЈЕСЕН
6. ЈЕСЕЊА ГАЛЕРИЈА
7. ПРАВА
8. И (НАРАВНО) ОБАВЕЗЕ
9. ШТА ДЕЦА ЗНАЈУ О ОБИЧАЈУ
10. МИТОВИ И ЛЕГЕНДЕ
11. ЗИМСКА ГАЛЕРИЈА
12. ЗИМСКА ГАЛЕРИЈА
13. НОВОГОДИШЊА ЖЕЉА
14. ТРЧУЉКОВИ УЧЕНИЦИ
15. ТРЧУЉКОВИ УЧЕНИЦИ
16. КЊИГА И МУЗИКА
17. ФИЛМ
18. ТЕСТ ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ
19. ПИСМО ИЗ ДУБАИА
20. УПОЗНАЈТЕ АЗИЗУ

Главни и одговорни уредник: Лариса Микић
Помоћник уредника: Стојанка Коларски

ПАМЕТНЕ ГЛАЗЕ УРЕДНИШТВА:

Дуња Настасић – ученица
Илијана Симеон – ученица
Милош Ивачковић – ученик
Димитрије Казин – ученик
Технички уредници: Стојанка Коларски и
Лариса Микић
Помоћ и подршка : Банчов Ева
Лектор: проф. Анђелка Цвејић

УЧЕНИЦИ САРАДНИЦИ:

ЗАБАВИЉЦИ
УЧЕНИЦИ ОД I-IV РАЗРЕДА
УЧЕНИЦИ ОД V-VIII РАЗРЕДА

ШКОЛСКЕ НОВОСТИ

23.11.2003. Одржана балетска представа " Сан једне балерине"

04.10.2003. Одржана је Трка за срећно детињство у организацији Црвеног крста. У овој трци учествовало је 14 ученика наше школе, од којих је најбољи успех постигла Микић Сања, ученица VII₁ разреда, освоивши II место.

У оквиру Дечије недеље
06.10.2003. Гостовао песник за децу Борис Матијевић.

08.10.2003. приказан филм за децу Принц Египта.

07.10.2003. на улицама Делиблата одржана је бицикличка трка нижих разреда, у организацији бицикличког савеза Војводине. На општинско такмичење пласирали су се следећи ученици:

1. Сибинац Младен
2. Балан Влада
3. Гочић Дејан
4. Лупша Александар
5. Мирјанић Александар
6. Ардељан Петар
7. Миљковић Стефан
8. Ивачковић Никола
9. Пејчић Стефана
10. Стоић Кристина
11. Сел Адријана
12. Станков Александра
13. Добреску Биљан а
14. Николић Владимир
15. Ивачковић Димитрије
16. Коларски Далибор
17. Стојаков Милега
18. Амбруш Ана
19. Јовановић Дајана
20. Радуловић Тамара
21. Балан Александра
22. Миленовић Александра

Финале школског првенства Војводине одржано је у Новом Саду. Запажене резултате постигли су следећи ученици Сибинац Младен и Сел Адријана. Сибинац Младен се Пласирао за учешће на бицикличком кампу које ће се одржати на црногорском приморју

АКО, НАЂЕМ
ЈОШ НЕШТО
ОБАВЕСТИЋУ
ВАС...!

ПИТАЛИ СМО НАЈМЛАЂЕ

Доца: Кад је неко добар и кад слуша

Ђоле: Кад неко не баца ђубре на
улицу, кад се неко лепо игра.

Ница: Кад се неко лепо игра.

Стефан: Кад се неко не бије са
другарима.

Марија: Кад неко чита.

Тијана: Кад неко иде у школу и не
бије се.

Бојан: Кад се лепо слажеш са
другарима.

Сара: Култура је кад је неко фин.

Тамара: Кад је неко културан, кад се
неко лепо понаша.

Јована: Култура је кад дођу баке и
деке и дајемо им јабуке за здравље.

Стефан - забавиште

ШТА ЈЕ БИБЛИОТЕКА?

Воја: место где се праве књиге

Саша: кад се праве новине

Драгана: где се дају књиге

Мелина:

Ђоле: тамо где се продају библије

Стефан: где се праве блокови књиге са словима, ту стоје књиге и узимају се књиге
Како?

Сара: питаш да ли можеш да усмеш књигу и ако можеш и кад прочиташ вратиш.

Ш
Т
А
Ј
Е
М
У
З
Е
У
М
С
К
У
Л
Т
У
Р
А

Стефан: где су стари пиштољи и
мешалице
Воја: тамо где су авиони, где су
делови од авиона
Милица: кад негде идеш и
свратиш

S.K.

ШКОЛСКЕ НОВОСТИ

23.11.2003. Одржана балетска представа " Сан једне балерине"

04.10.2003. Одржана је Трка за срећно детињство у организацији Црвеног крста. У овој трци учествовало је 14 ученика наше школе, од којих је најбољи успех постигла Микић Сања, ученица VII₁ разреда, освоивши II место.

У оквиру Дечије недеље
06.10.2003. Гостовао песник за децу Борис Матијевић.

08.10.2003. приказан филм за децу Принц Египта.

07.10.2003. на улицама Делиблата одржана је бицикличка трка нижих разреда, у организацији бицикличког савеза Војводине. На општинско такмичење пласирали су се следећи ученици:

1. Сибинац Младен
2. Балан Влада
3. Гочић Дејан
4. Лупша Александар
5. Мирјанић Александар
6. Ардељан Петар
7. Миљковић Стефан
8. Ивачковић Никола
9. Пејчић Стефана
10. Стоић Кристина
11. Сел Адријана
12. Станков Александра
13. Добреску Биљана
14. Николић Владимир
15. Ивачковић Димитрије
16. Коларски Далибор
17. Стојаков Милета
18. Амбруш Ана
19. Јовановић Дајана
20. Радуловић Тамара
21. Балан Александра
22. Миленовић Александра

Финале школског првенства Војводине одржано је у Новом Саду. Запажене резултате постигли су следећи ученици Сибинац Младен и Сел Адријана. Сибинац Младен се пласирао за учешће на бицикличком кампу које ће се одржати на црногорском приморју.

Н
А
Ш
И

Н
А
Ј
М
Л
А
Ћ
И

ТРЧУЉКОВА

Јесен

Јесен је. Напољу ветар носи жуто лишће. Све се око мене обукло у жуто. Дрвеће је добило бакарно-жуту боју. У мом дворишту жути листићи падају са грана и као шарени лептири лете на све стране. Природа је пуна шаренила. У ваздуху се осећа мирис разнобојног јесењег воћа: дуња, јабука, крушака...

Трава жути и вене. А и сунце као да се наљутило и иза облака се скрilo. На све стране ласте нас поздрављају својом песмом до пролећа. «А са гране ласта вели: Скоро ћу да се селим». Јесен баш и није неки друг, отерала је све ласте и роде на југ.

Коларски Стеван III₁

Јесен

Птице се љуте на нас и одлазе
у овај час.
Ветар дува, ломи гране, нико
не сме да му стане.
Вредни љди беру житарице,
док киша пада на дечје главнице.

Сунце се љути на нас, и одлази
у овај час.
Ветар дува, лишће љуља,
а у кући свако неког чува.
Вредне жене вредно раде, да рукама
свој рад награде.

Сунце се љути на нас, и одлази
у овај час.
Стиже јесен љута, што склања
све са пута.

Потић Душан IV₂

ЈЕСЕН

Стигла је јесен и у моје место.
Јесењи ветрови почели су да дувају.
Лишће је пожутело и полако опада,
трава више не расте, цвеће је прецветало,
ноћи су свежије а јутра хладнија.
Дошло је време кад зријавци тужно зриче.
Топле јесење боје ублажавају тмурне и киповите
јесење дане.
Ласте се скупљају на жице и уговарају полазак
на далеки пут ка југу, ка топлијим крајевима где се
чује веселија песма зријавца.
Јесењи дани знају понекад да буду и лепо,
када се јесење боје споје са ведрим и сунчаним даном а
зрели плодови шире своје опојне мирисе
и голицају дечије поздраве.
Када нешто лепо нестаје увек је тужно,
зато је за мене јесен тужно голишње доба.

Минчић Марија IV₂

Jesen u mom selu

Zakoračila je rana jesen i u moje malo, lepo selo. Kad se šetam parkom ne čujem više onu lepu pesmicu koje su mi preko sunčanog leta pevale male ptice. Boje u parku su se promenile, krošnje više nisu zelene, sada ima puno raznih boja: žute, bakarne, braonkaste i crvenkaste. Na ulici je prostrt tepih raznih boja. Kiše padaju sve češće, vetrovi duvaju sve jače. Nebo nije više plavo kao što je bilo letos nego je tmurno i tužno. Jesen nije lepa samo zbog svojih boja, već i zbog svojih zrelih i sočnih plodova, ali je i dosadna zbog vetrova i kiša. Ptice selice su već odletele na jug. Ja mislim da sam vam opisala i dočarala sliku rane jeseni u mom malom, lepom selu.

Г А Л Е Р И Ј А

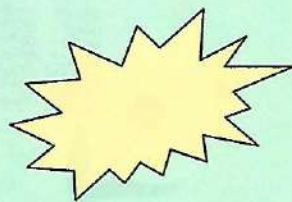
Мој најлепши дан на распусту

Једног лепог сунчаног дана била сам на такмичењу у риболову. Плашила сам се да не будем лоше среће риболовачке. Кад сам видела тату да је дошао лакнуло ми је. То ме је охрабрило да наставим даље. Пред крај ја сам била прва и водила сам, али био је продужетак још петнаест минута, довољно да једну старију девојчицу послужи срећа и упецала већу рибу. То је био и крај.

Освојила сам друго место. После смо отишли на ручак освежење. Враћајући се кући нисам још увек могла да поверујем шта се догодило. Код куће, моји родитељи су се одушевили кад сам им показала медаљу, похвалу и штап као наградау за освојено друго место. Сви су били срећни и радовали се заједно самном.

Минчић Марија IV₂

Јесен у парку

Стигла је краљица-јесен у наше село, па и у наш парк. Јесен је пресвукла липе и орахе у неке њене ношње боје кестена и шишарки. Кестење у нашем парку је већ давно дало своје плодове краљици јесени. У парку је све тмурно, понеки врапчић промоли своју малу накрострешену главицу кроз жуто лишће јесени. Чује се кратак жамор славуја и гугутака. Краљица јесени је љута и тужна зато што ће ускоро стићи бела краљица – зима.

Пејчић Стефана IV₂

Марија Минчић IV₂

Догодило се у игри

Кад сам била на језеро у Белој Цркви са мојом другарицом Теом и њеним братом ми смо изнајмили педалино. Играли смо се, смејали се и све је било у реду док ме нису гурнули са педалина. Упала сам у воду и правила да се давим, да би сви скочили у воду. Брзо су сви допливали до мене и хватали се за мене да би ме извукли. Како су ме они вукли и гурали, ја нисам имала места да пливам и почела сам стварно да се давим. Хватала сам их све за главе и гњура-ла. У том тренутку је мој тата видеошта се дешава, одмах је допливао до нас и спасао ме. Тада сам видела да је мој живот био у опасности због моје луде главе.

Стојков Сандра IV₂

БАШ СУ СТРАВА

(ОД ОБАВЕЗА БОЛИ ГЛАВА)

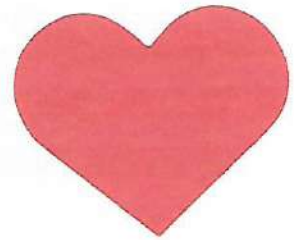
Имам права да
сликам директорку
и моју учитељицу!!!

PAUNOVIĆ
ĐURICA
IV₂

DIREKTORKA
ŠKOLE
P. PITORJEVIĆ
ANA

Пауновић Ђурица IV₂

Дечије права

Имам право на породицу,
Имам право на школу,
Имам право на срећу,
Имам право да се играм,
Имам право на љубав,
Имам право да читам,
Имам право да гледам телевизор,
Имам право да слушам музику...

Минчић Марија IV₂

Коларски Стеван III₁

Бечењаг Драгана IV₂

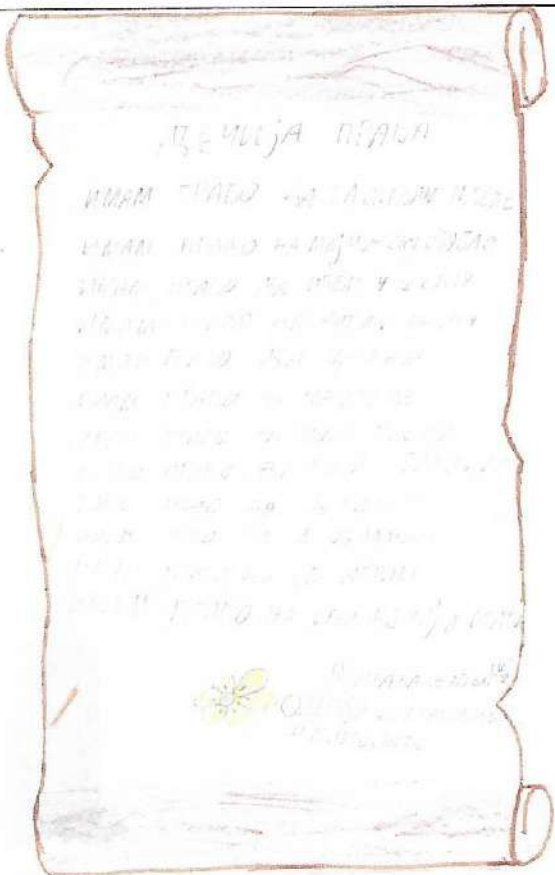
ДЕЧЈА ПРАВА

Ритопечки Лука III₁

Коларски Стеван III₁

Чулар Александар IV₂

Имам право да славим крсну славу!

Клебец Јован I₁

S.K..

Славе

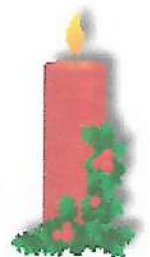
Слава, код Срба, представља нешто изузетно у односу на остале помесне прославе цркве. Слава је слика литургиског наслеђа који је темељ светосавске димензије којом је обојена наша Црква и која је присутна на нашим просторима скоро 11 векова. Слављење крсних, заветних, сеоских... слава осликава једно ван храмовно слављење Бога, на онај начин како се Бог прославља на Св. Литургији. Дом породице која слави тога дана, симболизује храм Божији а домаћин је свештеник који тога дана приноси Господу сва своја дела љубави и плодове рада посредством светитеља у чији се спомен слави слава. Присуство Бога је представљено Хлебом и вином а жито се справља у спомен наших преминулих сродника. Наша црква је прописала начин на који се слави слава. Неколико дана пред славу парохиски свештеник долази у кућу свећара и свети водицу. Освећену водицу укућани пију уз молитве за духовно и телесно здравље. Такође се ова вода користи за спремање послужења. У кући би неколико пута у току године требала да се свети

водица, нарочито пред веће црквене празнике као што су Васкрс, Божић...

На сам дан славе домаћин обично одлази на Јутарњу службу да пререже колач да би затим са целом породицом присуствовао Светој Литургији и тако као прави хришћани отпочели слављење славе. Нажалост мали је број хришћана који славе своју славу на начин који прописује Црква. На слави слаavimo Бога који је диван у светима својим. Тога дана, када се враћамо у оном исконском смислу породици, Богу и ближњима пожелите да ваш дом украсите бојом љубави. Како се прави та боја? Рећићу вам. Прво се прекрстимо, помолимо и поклонимо Богу, затим на лице ставимо осмех и отворимо наша срца како би у њих ушли сви они који са нама желе да деле срећне и оне тугом испуњене дане те запевајмо песму "Данас нас благодет Светог Духа све сабра и са крстом Христовим на себи говоримо-благословен је онај који долази у име Господње-Христос и Светитељ-слава Богу на висинама.

Клебец Јован I

ОРФЕЈ И ЕУРИДИКА

Орфеј је био највећи певач на целом свету. Дар за музику наследио је од мајке Калиопе, једне од девет муза, заштитница уметности. Лиру, инструмент на коме је свирао, даровао му је сам бог Аполон. Кад би Орфеј певао и свирао на својој лири, сви су долазили да га слушају: птице из ваздуха, рибе из мора, звери из шуме, па чак и дрвеће и стене би се нагињали ка њему. Тако је Орфеј живео срећно и задовољно, у великој љубави са својом љупком младом женом, Еуридиком. Но, нажалост, њихова срећа не беше дугога века – једнога дана, Еуридику уједе змија и она умре.

У бескрајном болу, Орфеј је певао тако тужно да је цела природа туговала с њим... али, бол се само повећавао. Не могавши више да издржи, Орфеј се упусти у страشان подухват: неустрашиво сиђе у царство мртвих и стаде право

пред бога Плутона и његову строгу жену Персефону. А онда засвира и запева песму о својој љубави према Еуридики и болу због њене смрти, песму тако тужну да су се и сени мртвих заплакале. Чак је и Сизиф, кажу, оставио свој мукотрпни посао и сео на онај грозни камен да слуша Орфејеву песму. Када се коначно умилостивио и строги владарски пар, Персефона је позвала Еуридикину сену и строгим гласом рекла Орфеју: «Води је у горњи свет. Али, у томе ћеш успети само ако се НИЈЕДНОМ НЕ ОСВРНЕШ док је будеш водио! Ти ћеш ићи испред ње и ако се само један једини пут осврнеш да је погледаш пре него што прекорачиш врата подземног света – она ће заувек остати у њему!»

Орфеј је, наравно, пристао и препун узбуђења кренуо је ка излазу из царства мртвих. Ужасно му је тешко било да хода кроз ту језиву таму и гробну тишину, све време стрепећи за вољено биће које корача иза њега. Да ли уопште корача? У мртвој тишини, нису се чули њени кораци, ни шуштање њене хаљине... У једном моменту, Орфеј више није могао да издржи, осврнуо се само на трен и видео Еуридику како пада натраг у бескрајну таму!

Ни молбе, ни најтужније песме нису више могле вратити Еуридику међу живе. У дубокој тузи и потпуној усамљености проживео је Орфеј још неколико година, да би после Смрти коначно био заувек сједињен са својом вољеном Еуридиком у вечном блаженству Јелисејских поља, боравишта добрих и праведних душа у подземном свету.

ТРЧУЉКО

ШКОЛСКА СЛАВА

ТРЧУЉКО

СВЕТИ САВА

Новогодишња жеља

Пролази дванаести месец ове године, а онда се чека нешто ново.
 Можда се у овом децембру све наше жеље и снови споје и као река потеку баш те последње ноћи децембра. У тој ноћи када све буја, пуца и весели се, сви се надају нечем бољем па и ја. Желе сви па и ја.
 Размишљам шта прво пожелети свима и схватим да је то здравље и срећа.
 За све друго ћу се борити.
 Желим нова сазнања, упознавање нових простора, да одрастем у миру и да увек пружам и добијам љубав од оних које волим.

Радујем се и желим добре оцене и нову собу која ће бити мој кутак за маштање.
 Волела бих да са својом породицом и још неком другарицом боравим у неком лепом летовалишту. Али као и код свих и у мојој глави постоје жеље које ћу замислити, а нико неће знати.
 Разбијаћу балоне у новогодишњој ноћи и у сваком ће бити по једна жеља и једна нада да ће се жеље остварити.

Коларски Марија V₂

Новогодишња жеља

Још једна година. Снега нема, можда га неће ни бити. Све је голо и пусто без снега и радости које он доноси. Понекад се нађе мало мрза, али то није довољно за зимске чаролије и дечију радост.
 Највише ме брине што ни друга деца неће бити срећна због Деда Мрза. Највише би ме обрадовало да Деда Мраз ипак постоји.
 Прохујао би својим санкама и поделио поклоне, али би било тужно, ако нико неће моћи изблиза да га види и да се поздрави са њим. Нико осим њега неће моћи да унесе срећу у ове силне градове и села па и у моје село. А кад завирим мало дубље у ту тугу и није баш толико досадно, после Нове године очекују нас други празници: Божић и разне славе. Али прво Нова година и Деда Мраз. Њему је на северном полу лепо, можда хладно али лепо. Он слави Нову годину са својим помоћницима који једноставно могу и да славе и да праве играчке у својим фабрикама. А када би се Деда Мраз изгубио, пошто је јако стар, патуљци би морали да се раздвоје по свету и да га траже пошто је јако стар и не може баш толико да памти. Деда Мраз не постоји, али да постоји не би било лако да поли поклоне по целом свету.

Ника Стефан V₂

У НОВОГОДИШЊЕМ

Бечењег Драгана IV₂

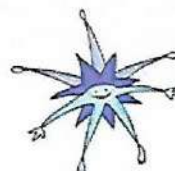
Барбузан Мелина IV₂

Ника Немања II₁

Стојков Сандра IV₂

Нова година доноси деци радост

Ближи се Нова година, а са њом и нова надања и очекивања. Долази нам на великим белим саоницама окићеним прапорцима којима управља Деда Мраз. Нова година је за мене нешто посебно, чаробно и лепо. Она нам доноси бели снежни прекривач, нежне беле пахуљице које нам обасипају лице, бљештаве стазе и улице, шаренило окићених прозора разнобојним новогодишњим сијалицама које светлуцају у ноћи. Деца у свим снежним чарима уживају док се санкају, грудвају и праве Снешка Белића- За разлику од тога унутра их чека топла соба и велика новогодишња јелка, што за њих значи радост и срећу, а ту је и најважније – писање писма Деда Мразу. Када стигне 31. децембар и сат откуца дванаест сати, прво најдражима пожелимо све најбоље у идућој години, а затим се облачимо и трчимо напоље да не пропустимо ватромет. Уморни, али задовољни одлазимо на спавање, а затим се опет рано будимо и окупљамо око јелке отварајући новогодишње поклоне надајући се да ће нам Нова година донети више здравља, радости и весеља.

Стојков Сандра IV₂

Балножан Анђелко IV₂

Барбузан Мелина IV₂

Милош Стефановић

РАСПОЛОЖЕЊУ

Ника Стефан V₂

Ивачковић Александар VIII₂

Јасмина Грубнић VIII₂

Зимске слике

Освануло је зимско јутро. Окупало се у свежини и белим поздравом пожелело људима добар дан.

Снег је покрио улице, а ускоро ће и сликарка Зима свако јутро да нас посети. Дрвеће је обукло нова одела и отишло на спавање. Мирис се шири, мирис раног снега и траве која је полегла. Небо сања и његово плаветнило нам шаље део његових снова, разигране балерине необичног облика. Сунце спутава зраке да би деца могла да се играју. Ветар се смирио. Лежи на снегу и чека да падне вече да би снег распоредио по свом укусу. Клупе су усамљене. Нестрпљиво чекају неког пролазника да се одмори.

Зимско јутро је најлепше. Доноси радост, срећу и увек нас развесели.

Костић Маја V₂

Костић Маја V₂

Сибинач Младен IV₂

Рауновић Јелена VIII₂

Ђућа Милан III₂

Zdravo evropljani iz Srbije!!!

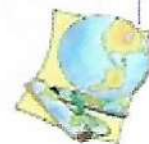
Zovem se Aziza (Dragana) i jednogrba sam kamila iz Ujedinjenih Arapskih Emirata. Zahvaljujuci svom sarmantnom osmehu, postala sam poznata na celoj planeti! ... Razglednicom na kojoj sam upravo ja, mnogobrojni turisti sada salju pozdrave iz Dubajja svojim dragima... O nama se kod vas, na severu, vrlo malo zna. Cak se prica da imamo obicaj da pljujemo na osobe koje nam se ne dopadaju! To nije tacno! ...Tome su, ustvari, sklone nase dalje rodjake - lame.

Nase ime KAMILA vodi poreklo od arapske reci gamal, sto znaci, nositi (transportovati nesto). Sledeca informacija ce vas svakako iznenaditi... Poreklo vodimo iz Severne Amerike (Stenovite Planine u Kanadi i Sjedinjenim Drzavama)! Upravo su tamo arheolozi pronasli fosile zivotinjice, velicine zeca, iz koje smo se mi, evolucijom, razvile. Kazu oni jos... Pre dva miliona godina ta zivotinjica je emigririla u dva pravca. Presavsi preko zamrznutog Beringovog moreuza, na severu, izmedju Aljaske i Rusije, jedna grupa je zavrсила na azijskom i dalje, africkom kontinentu. Druga grupa je, preko danasnjeg Meksika i uzanog pojasa Srednje Amerike, zavrсила u Andima (planinama Bolivije, Perua, Cilea, Ekvadora i Argentine). Tamo se razvila u dugodlake zivotinje koje danas znamo kao lame (E! One pljuju gadno!) i alpake.

Mi kamile iz Azije i Afrike, razvile smo se u dve grupe jednogrbe (dromedarijske) i dvogrbe (baktranijske) kamile. One dvogrbe, koje cesce vidjate po vasim, evropskim, zooloskim vrtovima, kosmatije su. To je zato sto nastanjuju hladne pustinjske i planinske predele Mongolije, Zapadne Kine, Avganistana i Kazakistana. Za razliku od njih, nama, jednogrbama, koje zivimo u vrelim pustinjama Arabijskog poluostrva i Severne Afrike, toliko krzno ne treba. Kako su milioni godina prolazili, mi smo se savrseno prilagodjavale ovakvoj, surovaj klimi.

Da bismo se sto bolje zastitile od cestih pescanih oluja, imamo dva para trepavica, "placemo" puno (suzama izbacujemo zrnca peska iz ociju!), a u nosu imamo jak misic koji ga zatvara u slucaju potrebe...A sada cu vam "razbiti" jednu predrasudu! ... Grba koju imamo na ledjima uopste nije puna vode, nego zelatinozne materije, pune masti koja nam sluzi kao rezerva energije!.. (Kao sto neki od vas, koji vole malo vise nego ostali da reckaju slaninicu, imaju rezerve energije u vidu stomacica)...Tako da bez hrane mozemo da izdrzimo i po mesec dana. Sto se tice vode, nju cuvamo u jednom od cetiri(!!!) zeludca. Jedan od njih nam sluzi za varenje, dva za prezivanje, a u cetvrti mozemo da usisamo, za samo deset minuta, cak sto litara vode! Zato leti (i do 55 C u pustinji !) mozemo da

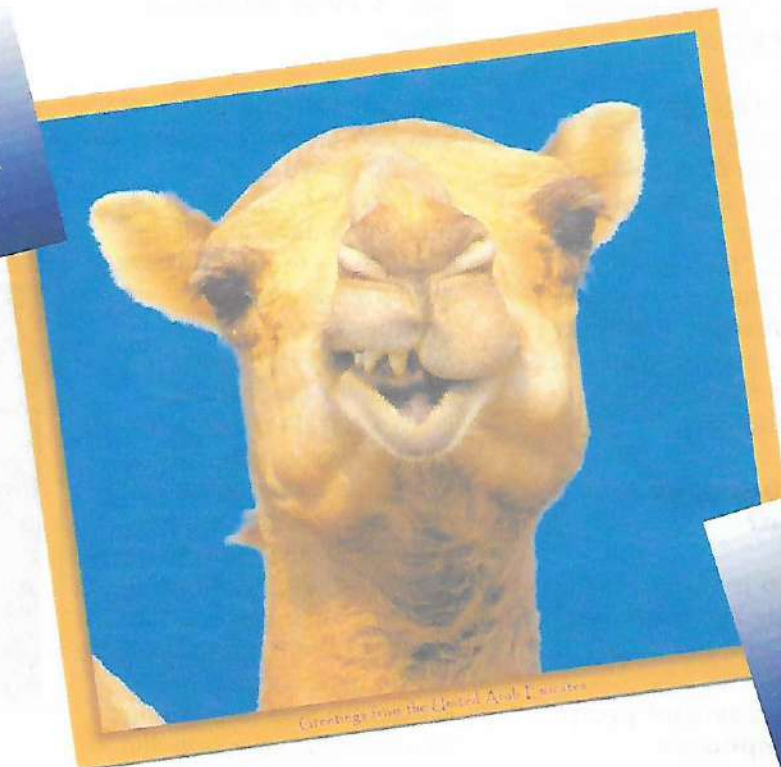
2013201420152016201720182019202020212022202320242025202620272028202920302031203220332034203520362037203820392040204120422043204420452046204720482049205020512052205320542055205620572058205920602061206220632064206520662067206820692070207120722073207420752076207720782079208020812082208320842085208620872088208920902091209220932094209520962097209820992100

izdržimo do pet dana bez vode, a zimi čak i do dvadeset pet dana. Imamo vrlo široka stopala, tako da ne propadamo u pesak dok hodamo ili trčimo... Da, neke od nas, ljudi iz ovih krajeva koriste za trke i spremni su da plate visoke svote novca za one najbolje. Čula sam da je pre par godina jedna kamila - trkacica u Kuvajtu prodana za čak pola miliona eura! ... Pored toga, koriste nas i kao sredstvo prevoza (zato nas nekada nazivaju i "pustinjskim ladjama"), piju naše mleko a, neke od nas, nazalost, zavrse i "u loncu" (naše meso je skupoceno)!

Ja, Aziza, još uvek sam živa i zdrava, pa vas sada na kraju mogu i pozdraviti prelepim arapskim pozdravom SALLAM ALLEIKUM, što na našem, srpskom jeziku znači MIR S VAMA!!!

**DEJAN ŠURJANAC
IZ DUBAIA**

ТРЧУЉКО

Делиблатска бара (рит)- “Краљевица”

Јужнобанатска лесна зараван је речна долина, кроз коју је некада вероватно текла и река Обзовик. Данас се под тим именом љуљушка на ветру прелепа

бара, опасана трском, кроз коју језде, једна за другом патке.

Поменута река је настала пре пешчаре, још у ледено доба, кад није било песка. Онда је то било подручје тундри, патуљастих врба, што данас карактерише Арктички појас. Морава се овде уливала пре Дунава, који тада није ни постојао, тако да данас имамо моравски шљунак. Од топљења глечера потекао је и Дунав, плавио ова подручја, да би преко зиме кад се повлачио за собом остављао седименте и песак. Кошава је шибала велике количине песка, те направила високе наносе. То се отприлике догодило око 7.000 година пре нове ере, у време Лепенског вира. Храст, липа, топола пустили су своје корење овде као савременици винчанске културе. Пре око два века, проблем је био што је ветар носио песак све до Тамиша, по неколико метара прекривало је лес, па је почело везивање песка сађењем биља и шума.

Данас је ово заштићено природно добро: “Делиблатско језеро, Вашариште и Обзовик”. На овом месту се гнезде мочварне птице, раше, корморани, који су светски угрожене врсте, разне врсте инсеката, гмизаваца, орлова, текуница, слепо куче, које је, такође, на црвеној листи угрожениости. Једино ово подручје удомљује степског скочимиша, којег нема нигде у свету.

